

L' ANY NOU

¿No 'l demanavan tots? ¿No l' esperaven ab candaletas?

Dochs aquí 'l tenen l' any nou.

Ja ha fet sol, ja ha plogut, ja hem mudat la fetxa, ja hi ha hagut alló dels Reys...

¿Estant contents?

¿Que s' hi jugan que la major part dels que esperaven aquest any ja esperan l' altre?

Ara tinguin per cert, en arribant á l' any que vé, esperarán l' altre y aixís ho anirán fent tota la vida.

No 'm vinguin á dir que aixó ja ho saben tots y que me 'n porto xasco si 'm penso dirlos alguna noyetat. Aquesta es una malicia propia dels lectors, que ja 'm te escarmentat.

Solen llegir un paper y 'l llesan dihent:

¡Quin fástich, ja ho sabiam aixó!

Si vostes ho sabian jo també, y en proba d' aixó ho escrich avans que vostés m' ho hagen dit.

Be; enrahonemso aixó del any nou.

¿Que hi creuhen vostés? Jo no.

Lo fret que tenia quan me vaig llevar lo dia primer de Janer, era 'l mateix que ja tenia la nit del trenta hu de Desembre, sents haverse interromput, adobat, ni modificat en lo mes mínim.

Jo sentia dir: ¡Quin fret fá aquest any! y pensaba ¡ha badochs! si aquest any ja 'l va trobar fet!

Aixó dels anys nous, es com lo de las modas: es lo vell que passa per torn. Desde l' anar nuet de pel á pel, fins á embolicarse la calavera ab pells y teixits de tóta mena y de tot colór no hi ha res per inventar.

Mirens aquest any y ¿qué pensen trobarhi nou? No s' alarmin, que 'n sortirán catxifollats.

Hi trobarán alló de dilluns, dimars, di-

mecres... Janer, Febrer, Mars... Sant Fulanu Sant Mengano, témpora Canicula y tot lo dels demés que ja saben de cor.

Alguns hi trobarán dejubis que no están marcats en lo calendari, pero aixó tampoch es nou.

Si tenen bona memoria ja poden dir que saben tot lo que ha de succedir aquest any.

Tindrán por del colera, bullanga, por de caure, por de arribar tart á algunt siti; tindrán cadarns y panallons, ganas de treure la rifa y totas las manias de sempre, per exemple, que las criatras sian quietas, que baixin los lloguers de casa que baixin lo preu dels tres per cent y que las senyoras y 'ls quinquillayres se persuadeixin de que no tenen rahó per encarinarse ab lo lujo.

Ara fassinme 'l favor de dirme ¿que 'n han tret d' haverse encaparrat tant l' any passat pera aquest y qué 'n treurian d' amohinarse aquest any pel vinent?

Son vuyts y nous aixó del any nou.

Es clar que á molts noyetas las vestirán de llarch y tindrán gran alegria mes ¿cuántas vegadas se 'n vestiren l' any passat?

Sentirán dir alló de que 'l Carnaval ja no val res; alló de que han abaixat la farina y han pujat lo pa; alló de que hi ha un predicador molt bó; alló que á la cayguda de la fulla hi petarán molts xacrosos y ¡vaya! no 'ns cansem mes: veurán, sentiran y desitjarán lo de sempre y no escarmentarán de res.

Vegis donchs per ahont s' agafaria aquest any si tractés de pasar per nou.

Si verbi gracia al cap de dotze mesos nos trobessen que ningú s' havia tirat dalt á baix del balcó, ó que la gent no 's casés ni s' enviudés ni fes moneda falsa ni 's morís cap metje... encara ¡vaja!

Mes ¡ca! res d' aixó. La bola del mon donará las voltas com sempre.

¡Qué n' hi haurá de minyons que després d' haver fet los primers versos somiarán que son lord Biron!

¡Qué n' haurán de noys anant per casa